

POLITICI CONTABILE: ISTORIE ȘI ACTUALITATE

ACCOUNTING POLICIES: HISTORY AND ACTUALITY

CZU: 657.05(091)(478)

FRECĂUȚEANU Alexandru¹, COJOCARI Vadim², CHIȘLARU Angela³^{1,2,3} *Universitatea Agrară de Stat din Moldova*^{1,2,3} *E-mail: vadim_cojocari@mail.ru*

Summary: *Currently, any company must develop, approve and apply its accounting policies, which, on the one hand, must comply with the applicable National Accounting Standards and the General Accounts Plan, and on the other hand, the appropriate features of its work. After the adoption of the new standard, the rights of subjects and their autonomy in this area became widespread. However, many problems, as in the past, cannot be resolved (for example, accounting for the cost of agricultural machinery, repayment of loans in kind, etc.) due to the restrictions introduced in paragraph 8 of the NAS "Accounting policies, changes in estimates accounting, errors and subsequent events". That is why it is proposed to change this point and diversify the information base in the event that new methods are developed that are not provided for by the current regulatory framework. At the same time, in presenting our own developments, preference was given to the descriptive method using the elements of comparison, analysis and deduction.*

Keywords: Accounting policy, Accounting Policies, Alternative variants, International Accounting Standards, National Accounting Standards.

JEL Classification: M 41

Introducere

Actualmente orice entitate (inclusiv gospodăriile agricole) este obligată să elaboreze, să aprobe și să aplice politicile sale contabile care, pe de o parte, trebuie să fie conforme actualelor SNC și Planului general de conturi contabile, iar pe de altă parte, urmează să reflecte în mod adecvat particularitățile funcționării acesteia. După adoptarea noului SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare” (în continuare – SNC „PCMECEEU”) care a înlocuit vechiul S.N.C. 1 „Politica de contabilitate” și comentariile respective drepturile entităților și autonomia acestora în domeniul dat s-au lărgit vădit. Totuși multe probleme, ca și în trecut, practic nu pot fi soluționate (de exemplu, contabilizarea costurilor parcului de mașini agricole, rambursarea împrumuturilor în natură etc.), de vină fiind restricțiile impuse de punctul 8 din SNC „PCMECEEU”. De aceea se propune de modificat acest punct și de diversificat baza informațională în cazul elaborării unor metode noi neprevăzute de cadrul normativ în vigoare.

La efectuarea studiului dat drept surse de inspirație și puncte de reper au servit următoarele acte normative naționale și internaționale: S.N.C. 1 „Politica de contabilitate” [1], Comentariile cu privire la aplicarea S.N.C. 1 „Politica de contabilitate” [2], SNC „PCMECEEU” [3] și IAS 8 „Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori” [4]. De asemenea s-a ținut cont de opiniile contabililor practicieni expuse în cadrul numeroaselor seminare moderate de către autori. Totodată la expunerea elaborărilor proprii preferința s-a acordat metodei descriptive cu aplicarea elementelor de comparație, analiză și deducție.

Conținut de bază

În conformitate cu articolul 18 alineatul (3) litera b) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017 care a intrat în vigoare din 1 ianuarie 2019 fiecare entitate (inclusiv din sectorul agroalimentar) este obligată să elaboreze, să aprobe și să aplice politicile sale contabile axate pe Standardele Naționale de Contabilitate, Planul general de conturi contabile și alte acte

normative emise de Ministerul Finanțelor cu publicare obligatorie a acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Modul general de elaborare a politicilor contabile este stabilit de SNC „PCMECEEU” (aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 6 august 2013), Recomandările metodice privind tranziția la noile Standarde Naționale de Contabilitate (anexa nr. 1 la ordinul Ministerului Finanțelor nr. 166 din 28 noiembrie 2013) și Ghidul metodologic de întocmire a situațiilor financiare (anexă la ordinul Ministerului Finanțelor nr. 28 din 6 martie 2015).

De la bun început este cazul de menționat că în noile acte normative din domeniul contabilității termenul „*politici contabile*” se aplică în exclusivitate la plural. Asemenea formă de aplicare se conține de asemenea în Standardele Internaționale de Raportare Financiară (de exemplu, în IAS 8 „Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori”) și se folosește pe larg în practica internațională, întrucât se consideră că pentru elemente contabile diferite se aplică politica sa contabilă individuală (de exemplu, politica contabilă pentru imobilizările necorporale, politica contabilă pentru mijloacele fixe, politica contabilă pentru stocuri, politica contabilă pentru costurile de producție etc.).

Noul SNC „PCMECEEU” se aplică de gospodăriile agricole autohtone din 1 ianuarie 2014 (în mod benevol) sau din 1 ianuarie 2015 (în mod obligatoriu). Acest act normativ a înlocuit vechiul S.N.C. 1 „Politica de contabilitate” (aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25 decembrie 1997) și Comentariile cu privire la aplicarea S.N.C. 1 „Politica de contabilitate” (aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 16 din 29 ianuarie 1999).

În continuare în tabelul 1 este prezentată caracteristica comparativă a cadrului normativ inițial abrogat și standardului în vigoare care se referă la politicile contabile.

Tabelul 1. Caracteristica comparativă a actelor normative autohtone aferente elaborării politicilor contabile

Trăsătura comparată	Perioada		
	1998 – 2013		începând cu 2014
	S.N.C. 1 „Politica de contabilitate”	Comentarii cu privire la aplicarea S.N.C. 1 „Politica de contabilitate”	SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare”
A	1	2	3
1. Structura actului normativ	19 paragrafe	23 de paragrafe	48 de puncte din care 14 se referă nemijlocit la subiect
2. Definiția subiectului	Politica de contabilitate – totalitatea principiilor, convențiilor, regulilor și procedeele adoptate de către conducerea întreprinderii pentru ținerea contabilității și întocmirea rapoartelor financiare (par. 4)	Politica de contabilitate – un ansamblu de principii, convenții, reguli, metode și procedee, adoptate de conducerea întreprinderii pentru ținerea contabilității și întocmirea rapoartelor financiare (par. 3)	Politici contabile – principii, baze, convenții, reguli și practici specifice aplicate de o entitate la ținerea contabilității și întocmirea situațiilor financiare (pct. 4)
3. Elaboratorul politicilor contabile	Conducătorul întreprinderii (par. 5)	Contabilitatea, o comisie specială a întreprinderii sau o firmă de consulting (de audit) (par. 6)	Nu se indică
4. Baza de adoptare (modificare) și aprobare	Nu se indică	Ordinul, dispoziția etc. (par. 6)	Ordinul, dispoziția etc. (pct. 6)
5. Momentul perfectării (aprobării) la o întreprindere nou – creată	Până la prima prezentare a rapoartelor financiare, dar nu mai târziu de 90 zile din momentul dobândirii drepturilor de persoană juridică (par. 11)	Până la prima prezentare a rapoartelor financiare, dar nu mai târziu de 90 de zile de la dobândirea drepturilor de persoană juridică (par. 16)	Până la prezentarea situațiilor financiare pentru prima perioadă de gestiune (pct. 5)
6. Frecvența selectării și aprobării	Nu se indică	Politica de contabilitate pentru anul curent se aprobă de conducătorul întreprinderii la finele anului precedent (par. 15)	Pentru fiecare perioadă de gestiune (pct. 5)
7. Cui îi revine responsabilitatea pentru elaborare, perfectare și respectare	Nu se indică	Conducătorului întreprinderii (par. 6)	Organului (persoanei) responsabil(e) pentru ținerea contabilității și raportarea financiară (pct. 6)

A	1	2	3
8. Convenții fundamentale acceptate la elaborare	Continuitatea activității, permanența metodelor, specializarea exercițiilor (metoda calculării) (par. 6)	Continuitatea activității, permanența metodelor, specializarea exercițiilor (metoda calculării) (par. 7)	Nu se indică
9. Principiile pasibile respectării	Prudența, prioritatea conținutului asupra formei, importanța relativă (esențialitatea) (par. 7)	Prudența, prioritatea conținutului asupra formei, importanța relativă (esențialitatea) (par. 8)	Nu se indică expres, dar se face trimitere la art. 6 alin. (1) din Legea contabilității care reunește șase principii fundamentale. Dintre acestea primele trei coincid cu convențiile fundamentale din coloanele 1 și 2
10. Factorii care influențează argumentarea opțiunii	Sunt enumerați șapte factori: forma de proprietate și statutul organizatorico-juridic, apartenența ramurală, proporțiile întreprinderii, strategia de dezvoltare, nivelul de dotare tehnică, gradul de calificare a cadrelor, situația economică (par. 8)	Sunt enumerați zece factori: forma de proprietate și statutul organizatorico-juridic, apartenența ramurală, proporțiile întreprinderii, strategia de dezvoltare, nivelul de dotare tehnică, gradul de calificare a cadrelor, situația economică, structura organizatorică, recuperarea cheltuielilor, starea reglementării normative a contabilității și fiscalității (par. 10)	Nu se indică
11. Baza pentru elaborare	Sistemul S.N.C. în Republica Moldova, care admite metode alternative de evaluare și evidență ... (par. 9)	Actele legislative și normative incluse în sistemul de reglementare normativă a contabilității în Republica Moldova ... (par. 11)	Sistemul de reglementare normativă a contabilității care prevede diferite variante de recunoaștere, evaluare și contabilizare a elementelor (obiectelor) contabile ... (pct. 7)
12. Esența procedurii de elaborare a politicilor contabile aferente unei probleme concrete	Alegerea unui procedeu dintre cele propuse în fiecare standard, fundamentarea procedurii alese, ținând cont de particularitățile activității întreprinderii ... (par. 10)	Alegerea unei variante din câteva, admise de actele legislative și normative, în justificarea metodei alese, pornind de la particularitățile activității întreprinderii ... (par. 12)	Nu se indică
13. Competența entității când o problemă oarecare nu este reglementată în aspect normativ	Este în drept să elaboreze, în mod independent, un procedeu corespunzător ... (par. 9)	Este în drept să elaboreze metoda respectivă autonom sau cu atragerea firmei de consulting (de audit) (par. 13)	Este în drept să elaboreze metoda respectivă (pct. 8)
14. Pe ce se bazează entitatea la elaborarea unei metode noi care vizează o problemă nereglementată în aspect normativ	Prevederile prezentului standard sau altor S.N.C. (par. 9)	Convențiile și principiile fundamentale prevăzute de S.N.C. 1 „Politica de contabilitate”; prevederile altor S.N.C., în care se examinează probleme similare; cerințele actelor legislative și normative, care sînt în vigoare în Republica Moldova privind problema respectivă sau analogică (par. 13)	Cadrul general conceptual pentru raportarea financiară; SNC și IFRS în care sînt reglementate aspecte similare; alte acte normative privind aspectul respectiv sau un aspect similar (pct. 8)
15. Ce nu se include în politicile contabile	Nu se indică	Nu se indică	Procedeele cu o singură variantă de realizare întrucît acestea sînt unice și obligatorii pentru utilizare ... (pct. 9)
16. Cazurile permise de modificare	Prevăzute de statutul întreprinderii, la solicitarea organului care stabilește standardele sau pentru reflectarea cît mai exactă a situației financiare și patrimoniale și a rezultatelor activității întreprinderii în rapoartele financiare (par. 12)	Generalizarea cazurilor în aspect teoretic lipsește. Sunt enumerate doar 4 cazuri concrete preluate din S.N.C. 1 și completate cu comentarii nesemnificative (par. 17)	Cerute de sistemul de reglementare normativă a contabilității sau care au ca rezultat informații mai relevante și credibile referitoare la faptele economice ale entității (pct. 13)
17. Modul de selectare și aplicare	Nu se indică	Consecutiv – de la o perioadă de gestiune la alta (par. 17)	În mod consecvent pentru fapte economice similare în cursul perioadei de gestiune, precum și de la o perioadă de gestiune la alta (pct. 12)

Continuarea tabelului 1

A	1	2	3
18. Relația cu raporta-rea financiară	Politica de contabilitate a întreprinderii trebuie să fie prezentată în preambulul anexelor la rapoartele financiare pe anul de gestiune (par. 16)	Politica de contabilitate constituie o parte integrantă a rapoartelor financiare și trebuie să fie adusă la cunoștința tuturor categoriilor de utilizatori de informații contabile: acționari, investitori, creditori, personalul întreprinderii, organele fiscale și financiare etc. (par. 18)	Nota explicativă trebuie să includă și compartimentul „Dezvăluirea politicilor contabile”. Acesta, la rândul său, trebuie să elucideze: 1) metodele de recunoaștere și de evaluare a elementelor situațiilor financiare aplicate de către entitate; 2) modificările operate în politicile contabile pe parcursul perioadei de gestiune (pct. 158 și 160 din SNC „Prezentarea situațiilor financiare”)

Sursa: elaborat de autori.

Astfel, din tabelul 1 rezultă următoarele concluzii:

- prima – noul SNC este mai puțin voluminos pe seama excluderii unor norme sau informații de ordin secundar (de exemplu, despre convențiile fundamentale acceptate la elaborarea politicilor contabile, despre principiile pasibile respectării de către politicile contabile, despre factorii care influențează opțiunea și justificarea politicilor contabile etc.);

- a doua – definiția subiectului examinat este practic aceeași atât în actele normative abrogate, cât și în noul SNC. Totodată ea este mai largă decât definiția dată în paragraful 5 din IAS 8 „Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori” care are următorul conținut: „*Politicile contabile reprezintă principiile, bazele, convențiile, regulile și practicile specifice adoptate de o entitate la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare*”. După cum se vede, în definiția prezentată este trecută cu vederea sintagma „*ținerea contabilității*” care se asociază cu activitatea cotidiană a serviciului de contabilitate în decursul perioadei de gestiune (evaluarea activelor, veniturilor, costurilor și altor elemente contabile, determinarea corespondenței conturilor, completarea registrelor, corectarea erorilor etc.). Din definiția dată politicilor contabile în IAS 8 rezultă că ele sunt necesare doar pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare, adică pot fi utile pentru entitate numai o perioadă scurtă de timp. Dar aceasta, bineînțeles, nu este corect și limitează nejustificat atât domeniul de aplicare al politicilor contabile, cât și timpul sau frecvența aplicării acestora. Prin urmare, definiția politicilor contabile din cadrul normativ național (atât abrogat, cât și cel în vigoare) este mai reușită și denotă mai autentic destinația acestora și intervalul temporal de aplicare;

- a treia – noul SNC oferă entităților drepturi și posibilități mult mai largi decât în trecut la elaborarea metodelor de ținere a contabilității aferente unor aspecte sau probleme concrete în cazul când acestea nu sunt prevăzute în sistemul de reglementare normativă a evidenței. Iar astfel de aspecte și probleme nesoluționate sau, în genere, trecute cu vederea sunt destul de multe și numărul lor crește pe măsura implementării unor tehnologii noi, diversificării relațiilor de aprovizionare și comercializare, perfecționării sau modificării cadrului juridic în vigoare etc. De exemplu, până în prezent așa și nu este clar în ce mod gospodăriile agricole urmează să reflecte costurile aferente întreținerii și exploatării parcului de mașini și tractoare (cu sau fără aplicarea metodei în tranzit, cu deschiderea unui singur cont analitic comasat sau delimitarea costurilor în câteva conturi analitice autonome, cu sau fără recalcularea lucrărilor mecanizate într-un etalon convențional etc.), cum să contabilizeze rambursarea împrumuturilor în natură în cazul substituirii bunurilor fungibile cu stocuri de altă natură (prin formule contabile tradiționale prevăzute de Planul general de conturi contabile sau prin înregistrări duble neordinare, dar conforme esenței economice a operațiunilor săvârșite), ce metodă să aplice pentru înregistrarea animalelor imature întreținute pentru completarea/înființarea cirezii (turmei) de bază (cea prevăzută de capitolul III din Planul general de conturi contabile sau una originală axată pe deschiderea a două subconturi cu destinație diferită: unul – pentru evidența efectivului, greutateii vii și valorii tineretului de reproducție, iar altul – pentru acumularea costurilor de întreținere a acestuia) etc.

În trecut (adică până la implementarea noilor reglementări contabile naționale) autonomia întreprinderilor în partea ce ținea de elaborarea politicilor contabile aferente unei probleme complicate sau nesoluționate se reducea doar la alegerea unui procedeu sau unei variante din cercul acestora propus sau admis de actele juridice în vigoare. Cu alte cuvinte, dreptul entităților de a alege era limitat, iar dacă variante alternative nu existau (adică nu erau prevăzute în Standardele Naționale de Contabilitate, indicații metodice, instrucțiuni etc.), nu aveai nici din ce alege și incertitudinea continua să persiste.

Actualmente însă lucrurile se prezintă altfel. Dacă în cadrul normativ contabil o problemă oarecare sau un aspect concret este trecut cu vederea, entitatea are tot dreptul de a elabora de sine stătător procedeu/metoda/modalitatea absentă. Aceasta este prevăzut expres în punctul 8 din SNC „PCMECEEU” și reprezintă, bineînțeles, un pas înainte în cauza de perfecționare a sistemului de reglementare a contabilității. Totuși sursele prescrise de standardul menționat pentru folosire în calitate de suport metodologic la elaborarea și argumentarea unei soluții proprii sunt, în opinia noastră, insuficiente, iar cercul acestora este limitat nejustificat la actele normative existente care, fără doar și poate, nu pot reflecta în mod adecvat multitudinea de evenimente din cadrul unei întreprinderi. La concret aceste surse sunt următoarele:

- Cadrul general conceptual de raportare financiară;
- Standardele Naționale de Contabilitate și Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS–urile) în care sunt reglementate aspecte asemănătoare;
- alte acte normative privind aspectul respectiv sau un aspect asemănător.

Primul act normativ a fost emis de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate în septembrie 2010 și se referă, în special, la informațiile financiare care pot fi utile pentru investitorii existenți și potențiali, împrumutători și alți creditori la luarea deciziilor de către aceștia privind entitatea raportoare. Cât privește politicile contabile și, mai cu seamă, baza sau modul de elaborare a acestora în cazuri concrete, apoi în documentul menționat despre asemenea lucruri nici nu se amintește.

Din grupul Standardelor Naționale de Contabilitate și IFRS–urilor care reglementează aspecte asemănătoare, pe lângă SNC „PCA”, pot face parte de asemenea SNC „INC”, SNC „Stocuri” și IAS 41 „Agricultura”. Dar și în aceste acte normative nu poate fi găsit răspuns la majoritatea întrebărilor care îi preocupă actualmente pe contabilii practicieni din sectorul agroalimentar (inclusiv sistematizarea și repartizarea costurilor aferente parcului de mașini și tractoare, trierea produselor pomilegumicole puse la păstrare, evaluarea vacilor primipare la transferarea acestora în cireada de bază etc.). Este complet inutil în acest aspect și IAS 41 „Agricultura” care în cele 59 de paragrafe conține doar un singur exemplu (și acela ne semnificativ) privind nomenclatorul orientativ al activelor biologice, produselor agricole și produselor obținute prin procesare după recoltare.

În grupul altor acte normative care pot reglementa aspectul solicitat sau, cel puțin, un aspect asemănător merită să fie incluse, de exemplu, Indicațiile metodice privind contabilitatea costurilor de producție și calculația costului produselor și serviciilor, aprobate prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 6 august 2013, Regulamentul privind evidența contabilă a plantațiilor viticole în procesul plantării, exploatării și defrișării acestora, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 21 din 24 februarie 2014, Regulamentul privind inventarierea, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012, Planul general de conturi contabile, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 119 din 6 august 2013, și unele altele. Dar la o examinare mai atentă a acestora se constată cu ușurință că multe din ele nu au nimic comun cu destinația pretinsă și practic nu pot servi ca suport metodologic suplimentar pentru elaborarea unei sau altei metode absente. În acest context să luăm, de exemplu, problema organizării evidenței analitice a costurilor parcului de mașini și tractoare. La prima vedere, s-ar părea că în cazul dat este oportun de apelat la normele Indicațiilor metodice menționate mai sus (cel puțin, așa rezultă din denumirea lor). Și într-adevăr, în punctul 14 din acest act normativ este vorba despre nomenclatorul, componența și modul de contabilizare a costurilor de producție (cu excepția costurilor aferente activelor biologice și produselor agricole, după cum este precizat în punctul 4 din Indicațiile metodice menționate), prin acestea subînțelegându-se, probabil,

și costurile activităților auxiliare din gospodăriile agricole. Cu aceasta însă și se încheie pretinsa utilitate a documentului dat, întrucât:

a) la finele punctului numit se indică că soluțiile în cauză se stabilesc în politicile contabile ale entității;

b) nu se concretizează ce surse anume urmează de folosit pentru elaborarea politicilor contabile necesare;

c) în punctul 37 din același act normativ care este dedicat enumerării tipurilor de activități auxiliare parcul de mașini și tractoare al gospodăriilor agricole este omis. Totodată nici lucrările mecanizate executate de acest parc (de exemplu, la cultivarea culturilor de câmp sau îngrijirea plantațiilor perene) nu pot fi calificate drept prestarea altor servicii cu caracter auxiliar pentru necesitățile interne ale entității și, ca urmare, nu cad sub incidența punctului 37 subpunctul 6).

Așadar, deși actualul SNC „PCMECEEU”, după cum s-a menționat anterior, a lărgit semnificativ autonomia întreprinderilor în domeniul elaborării politicilor contabile, totuși noile hotare și restricții impuse entităților sub formă de acte normative în vigoare nu le permit să-și realizeze din plin drepturile oferite și să selecteze de fiecare dată metoda/procedeu/varianta optimă. Prin această, în opinia noastră, s-a manifestat explicit tendința autorităților naționale în persoana Ministerului Finanțelor de a monitoriza rigid acțiunile entităților, de a menține în continuare (ce-i drept, într-o formă mai „democratică”, mai atractivă) stilul administrativ de conducere folosit cu iscusință decenii la rând de ministerele (departamentele, agențiile etc.) fostei Uniunii Sovietice.

În acest context merită de apelat la experiența internațională care, cu tot regretul, este cu mult mai avansată decât cea autohtonă. Astfel, în paragraful 10 din IAS 8 „Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori” se menționează expres că în cazul absenței unui cadru normativ în stare să reglementeze vreun eveniment specific conducerea entității urmează să utilizeze raționamentul profesional pentru elaborarea și aplicarea politicii contabile necesare. Totodată în paragraful 12 se accentuează că la luarea deciziei descrise în paragraful 10 conducerea entității, pe lângă actele normative în vigoare enumerate ca surse de inspirație în paragraful 11, „*poate lua în considerare... altă literatură contabilă și practicile acceptate ale ramurii de activitate, în măsura în care acestea nu intră în conflict cu sursele menționate la paragraful 11*”;

• a patra – în scopul acordării întreprinderilor unei autonomii reale, ci nu iluzorii (după cum se cuvine în condițiile economiei de piață), ar fi benefic de completat punctul 8 din SNC „PCMECEEU” cu următorul text: „4) *altor surse de informații (publicate sau difuzate prin diferite moduri) în măsura în care acestea nu contravin actelor normative de mai sus*” [3]. Fără doar și poate, va fi o modificare așteptată demult de către toți agenții economici, iar ca exemple de alte surse de informații demne de a fi utilizate ca suport pentru elaborarea politicilor contabile în domeniile confuze sau incerte pot servi diverse articole captivante publicate în reviste periodice și lucrări științifice, cum ar fi:

• Фрекэуцяну А., Кишлару А. Учет и налогообложение запасов биологического происхождения, полученных предприятием в качестве займа. В: Бухгалтерские и налоговые консультации. 2018, № 8, с. 61-69;

• Фрекэуцяну А., Кожокарь В. Учет затрат по переборке сельскохозяйственной продукции, заложенной на хранение. In: Contabilitate și audit. 2018, nr. 7, p. 65-72;

• Фрекэуцяну А., Палий Р. Учет эксплуатации и ликвидации плодоносящих виноградников. В: Бухгалтерские и налоговые консультации. 2017, № 10, с. 34-47;

• Фрекэуцяну А., Кожокарь В., Романчук А. Машинно-тракторный парк: учет затрат и их распределение. В: Бухгалтерские и налоговые консультации. 2018, № 4, с. 34-56;

• Frecăuțeanu A. Contabilitatea costurilor parcului de mașini și tractoare în agricultură: reglementări și oportunități. In: Contabilitate și audit. 2018, nr. 12, p. 73-78;

• Bucur V. Contabilitatea provizioanelor pentru plata concediilor. In: Contabilitate și audit. 2009, nr. 11, p. 18-23;

• Bucur V. Contabilitatea consumurilor și calcularea costului produselor în piscicultură. In: Contabilitate și audit. 2004, nr. 6, p. 10-18;

- Nedeița A. Recomandări practice privind determinarea și aplicarea pragului de semnificație conform noilor SNC. In: Contabilitate și audit. 2015, nr. 8, p. 11-17;
- Чиреш Е. Расходы будущих периодов: „винегрет” из шин, бланков и периодики. In: Contabilitate și audit. 2017, nr. 3, p. 60-71.

Concluzii

1. Definiția politicilor contabile din cadrul normativ național (atât abrogat, cât și în vigoare) este mai reușită decât cea din IAS 8 și denotă mai autentic destinația acestora;
2. Noul SNC „PCMECEEU” oferă entităților drepturi suplimentare în vederea elaborării de sine stătătoare a unor metode de evidență neprevăzute în sistemul de reglementare normativă a contabilității;
3. Baza informațională pentru elaborarea unor metode absente de ținere a contabilității urmează a fi suplimentată în mod oficial cu diverse publicații (monografii, articole științifice etc.) în măsura în care acestea nu contravin actelor normative în vigoare.

Bibliografie:

1. Standardul Național de Contabilitate 1 „Politica de contabilitate”. In: Monitorul Oficial al Republicii Moldova. 1997, nr. 88-91
2. Comentarii cu privire la aplicarea S.N.C. 1 „Politica de contabilitate”. In: Monitorul Oficial al Republicii Moldova. 1999, nr. 35-38
3. Standardul Național de Contabilitate „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare”. In: Monitorul Oficial al Republicii Moldova. 2013, nr. 233-237
4. IAS 8 „Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori”. In: Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) 2007. Chișinău: „Tipogr. Centrală”, 2008. – 736 p. ISBN 978-9975-78-704-8